

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

Βασιλεύ ουράνιε, Παράκλητε, το Πνεύμα της αληθείας ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών ο θησαυρός των αγαθών και ζωής χορηγός, ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον αγαθέ, τας ψυχάς ημών. Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τας ασθeneίας ημών, ένεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ως εν ουρανώ, και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Κύριε, ελέησον. Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ν΄ Ψαλμός

Ελέησον με ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου εξάλειψον το ανόμημα μου. Επί πλείον πλύνον με από τής ανομίας μου και από τής αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω και η αμαρτία μου ενώπιόν μου εστι δια παντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. Ιδού γαρ εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γαρ αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς με υσσώπω και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και

υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ακουτιείς με αγαλλιάσιν και ευφροσύνην αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον το πρόσωπον σου από των αμαρτιών μου, και πάσας τας ανομίας μου εξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαινίσον εν τοις εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμα το Άγιον μη αντανέλης απ' εμού. Απόδος μοι την αγαλλιάσιν του σωτηρίου σου και πνεύματι ηγεμονικώ στήριζον με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου και ασεβείς επί σε επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου αγαλλιάσεται η γλώσσα μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε τα χείλη μου ανοίξεις και το στόμα μου αναγγελεύει την αίνεσιν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν, ολοκαυτώματα ουκ ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουθενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλμός 69

Ο Θεός, εις την βοήθειάν μου πρόσχες, Κύριε, εις το βοηθήσαι μοι σπεύσον.

Αισχυνθήτωσαν και εντραπήτωσαν οι ζητούντες την ψυχήν μου. Αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω και καταισχυνθήτωσαν οι βουλόμενοί μοι κακά.

Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αισχυνόμενοι οι λέγοντές μοι, εύγε, εύγε. Αγαλλιάσθωσαν και ευφρανθήτωσαν επί σο πάντες οι ζητούντές σε, ο Θεός. Και λεγέτωσαν δια παντός, μεγαλυνθήτω ό Κύριος, οι αγαπώντες το σωτήριόν σου. Εγώ δε πτωχός ειμί και πένης, ο Θεός, βοήθησόν μοι. Βοηθός μου και ρύστης μου ει συ, Κύριε, μη χρονίσης.

Ψαλμός 142

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου. Και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά τού δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πάς ζων. Ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου εταπεινώσεν εις γην την ζωήν μου. Εκάθησε με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος και ηκηδίασεν επ' εμέ το πνεύμα μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρός σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου κύριε εξέλιπε το πνεύμα μου. Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ' εμού και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. Ακουστόν ποιήσόν μοι το πρωί το έλεός σου ότι επί σοι ήλπισα. Γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν εν η πορεύσομαι ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου. Εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, προς σε κατέφυγον. Δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά σου ότι συ ει ο Θεός μου. Το πνεύμα σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία, ένεκα του ονόματός σου, Κύριε ζήσεις με. Εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου, και εν τω ελέει σου εξολεθρεύσεις τους εχθρούς μου. Και απολείς πάντας τούς θλίβοντας την ψυχήν μου ότι εγώ δούλός σου ειμι.

Δοξολογία μικρά

Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία. Υμνούμεν σε, ευλογούμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν. Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και άγιον Πνεύμα. Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου. Πρόσδεξαι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς. Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός, Αμήν. Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος. Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα, Κύριε, ελέησόν με, ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι. Κύριε, προς σε κατέφυγον, δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου. Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οψόμεθα φως. Παράτεινον το έλεος σου τοις γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, εν τη νυκτί ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδοξασμένον το όνομά σου

εις τους αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, το έλεος σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε. Ευλογητός ει, Κύριε, δίδαξόν με τα δικαιώματά σου. Ευλογητός ει, Δέσποτα, συνέτισόν με τα δικαιώματα σου. Ευλογητός ει, Άγιε, φώτισόν με τοις δικαιώμασί σου. Κύριε, το έλεός σου εις τον αιώνα, τα έργα των χειρών σου μη παρίδης. Σοι πρέπει αίνος, σοι πρέπει ύμνος, σοι δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων. Και εις έναν Κύριον Ιησούν Χριστόν, τον Υιόν του Θεού τον Μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα προ πάντων των αιώνων. Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο. Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και διά την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου και ενανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου και παθόντα και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους Ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, Ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος. Και εις το Πνεύμα το Άγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, το εκ του Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών. Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ ανάστασιν νεκρών. Και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν.

Άξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον, την αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Τήν τιμιότεραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Ωδή α' Ηχος δ' Ο Ειρμός

Ανοιξω το στόμα μου, και πληρωθήσεται πνεύματος, και λόγον ερεύξομαι, τη βασιλίδι Μητρί, και οφθήσομαι, φαιδρώς πανηγυρίζων, και άσω γηθόμενος, ταύτης τα θαύματα (2).

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Χριστού βίβλον έμψυχον, εσφραγισμένην σε Πνεύματι, Ο μέγας Αρχάγγελος, Αγνή θεώμενος, επεφώνει σοι, Χαίρε χαράς δοχείον, δι' ης της Προμήτορος αρά λυθήσεται.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Αδάμ επανόρθωσις, χαίρε Παρθένε Θεόνυμφε, του Άδου η Ανέκρωσις, χαίρε πανάμωμε, το παλάτιον, του μόνου Βασιλέως. χαίρε θρόνε πύρινε, του Παντοκράτορος,

Δόξα...

Ρόδον το αμάραντον, χαίρε η μόνη βλαστήσασσα, το μήλον το εύοσμον, χαίρε η τέξασσα, το οσφράδιον, του πάντων Βασιλέως, χαίρε απειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Και νυν...

Αγνείας θησαύρισμα, χαίρε δι' ης εκ του πτώματος, ημών εξανέστημεν, χαίρε ηδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστούς ευωδιάζον, θυμίαμα εύοσμον, μύρον πολύτιμον.

Ωδή γ' Ο Ειρμός

Τους σους υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα και άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, και εν θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον (2).

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στάχυν η βλαστήσασα τον θείον, ως χώρα ανήροτος σαφώς, χαίρε έμψυχε τράπεζα, άρτον ζωής χωρήσασα, χαίρε του ζώντος ύδατος, πηγή ακένωτος Δέσποινα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Δάμαλις τον μόσχον η τεκούσα, τον άμωμον, χαίρε τοις πιστοίς, χαίρε αμνάς Κυήσασα, Θεού αμνόν τον αίροντα, κόσμου παντός τα πταιίσματα, χαίρε θερμόν ιλαστήριον.

Δόξα...

Όρθρος φαεινός χαίρε η μόνη, τον Ήλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον, χαίρε το σκότος λύσασα, και τους ζοφώδεις δαίμονας, ολοτελώς εκμειώσασα.

Και νυν...

Χαίρε πύλη μόνη ην ο Λόγος, διώδευσε μόνος η μοχλούς, και πύλας Άδου Δέσποινα, τω τόκω σου συντρίψασα, χαίρε η θεία είσοδος, των σωζομένων πανύμνητε.

Ωδή δ' Ο Ειρμός

Ό καθήμενος εν δόξη επί θρόνου θεότητας, εν νεφέλη κούφη, ήλθεν Ιησούς ο υπέρθεος, τη ακηράτω παλάμη, και διέσωσε, τους κραυγάζοντας. Δόξα Χριστέ, τη δυνάμει σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εν φωναίς ασμάτων πίστει, σοι βοώμεν Πανύμνητε, Χαίρε πión όρος, και τετυρωμένον εν Πνεύματι, χαίρε λυχνία και στάμνε, Μάννα φέρουσα, το γλυκαίνον, τα των ευσεβών αισθητήρια.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιλαστήριον του κόσμου, χαίρε άχραντε Δέσποινα, χαίρε κλίμαξ γήθεν, πάντας ανυψώσασα χάριτι, χαίρε η γέφυρα όντως, η μετάγουσα, εκ θανάτου πάντας, προς ζωήν τους υμνούντάς σε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Όυρανών υψηλότερα, χαίρε γης το θεμέλιον, εν τη ση νηδύϊ, Άχραντε ακόπως βαστάσασα, χαίρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, εξ αιμάτων σου, τω Βασιλεί των Δυνάμεων.

Δόξα...

Νομοθέτην η τεκούσα, αληθώς χαίρε Δέσποινα, τον τας ανομίας, πάντων δωρεάν εξαλείφοντα, ακατανόητον βάθος, ύψος άρρητον, απειρόγαμε, δι' ης ημείς εθεώθημεν.

Και νυν...

Σε την πλέξασαν τω κόσμω, αχειρόπλοκον στέφανον, ανυμνολογούμεν, Χαίρε σοι Παρθένε κραυγάζοντες, το φυλακτήριον πάντων και χαράκωμα, και κραταίωμα, και ιερόν καταφύγιον.

Ωδή ε' Ο Ειρμός

Εξέστη τα σύμπαντα, επί τη θεία δόξη σου, συ γαρ, απειρόγαμε Παρθένε, έσχες εν μήτρα, τον επί πάντων Θεόν, και τέτοκας άχρονον Υιόν, πάσι τοις υμνούσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Όδόν η κυήσασα, ζωής χαίρε Πανάμωμε, η κατακλυσμού της αμαρτίας, σώσασα κόσμον, χαίρε Θεόνυμφε, άκουσμα και λάλημα φρικτόν, χαίρε ενδιαίτημα, του Δεσπότου της κτίσεως.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ισχύς και οχύρωμα, ανθρώπων χαίρε Άχραντε, τόπε αγιάσματος της δόξης, νέκρωσις Άδου, νυμφών ολόφωτε, χαίρε των Αγγέλων χαρμονή, χαίρε η βοήθεια, των πιστώς δεομένων σου.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Πυρίμορφον όχημα, του Λόγου χαίρε Δέσποινα, έμψυχε Παράδεισε το ξύλον, εν μέσω έχων ζωής τον Κύριον, ου ο γλυκασμός ζωοποιεί, πίστει τους μετέχοντας, και φθορά υποκύψαντας.

Δόξα...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστώς αναβοώμέν σοι, Χαίρε πόλις του Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, και αξιάκουστα, περί ης λελάληνται σαφώς, όρος αλατόμητον, χαίρε βάθος αμέτρητον.

Και νυν...

Ευρύχωρον σκήνωμα, του Λόγου χαίρε Άχραντε, κόχλος η τον, θείον μαργαρίτην, προαγαούσα, χαίρε πανθαύμαστε, πάντων προς Θεόν καταλλαγή των μακαριζόντων σε, Θεοτόκε εκάστοτε.

Ωδή ς' Ο Ειρμός

Την θείαν ταύτην και πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, της Θεομήτορος, δεύτε τας χείρας κροτήσωμεν, τον εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες (2).

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Παστάς του Λόγου αμόλυντε, αιτία της των πάντων θεώσεως, χαίρε Πανάχραντε, των Προφητών περιήχημα, χαίρε των Αποστόλων, το εγκαλλώπισμα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Εκ σου η δρόσος απέσταξε, φλογμόν πολυθείας η λύσσασα, όθεν βοώμέν σοι, Χαίρε, ο πόκος ο ένδροσος, ον Γεδεών Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα...

Ιδού σοι Χαίρε κραυγάζομεν, λιμήν ημίν γενού θαλαττεύουσι και Ορμητήριον, εν τω πελάγει των θλίψεων, και των σκανδάλων πάντων, του πολεμήτορος.

Και νυν...

Χαράς αιτία χαρίτωση, ημών τον λογισμόν του κραυγάζειν σοι, Χαίρε η άφλεκτος βάτος νεφέλη Ολόφωτε, η τους πιστούς απαύστως, επισκιάζουσα.

Ωδή ζ' Ο Ειρμός

Ουκ ελάτρευσαν, τη κτίσει οι θεόφρονες, παρά τον κτίσαντα αλλά πυρός απειλήν, ανδρείως πατήσαντες, χαίροντες έψαλλον. Υπερύμνητε, Ο των Πατέρων Κύριος, και Θεός ευλογητός ει.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ανυμνούμέν σε, βοώντες Χαίρε όχημα, Ηλίου του νοητού, άμπελος αληθινή, τον βότρυν τον πέπειρον, η γεωργήσασα, οίνον στάζοντα, τον τας ψυχάς ευφραίνοντα, των πιστώς σε δοξαζόντων.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ιατήρα, των ανθρώπων η κηήσασα χαίρε Θεόνυμφε, η ράβδος η μυστική, άνθος το αμάραντον, η εξανθήσασα, χαίρε Δέσποινα, δι' ης χαράς πληρούμεθα, και ζωήν κληρονομούμεν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ρητορεύουσα, ου σθένει γλώσσα Δέσποινα, υμνολογήσαί σε, υπέρ γαρ τα Σεραφείμ, υψώθης κυήσασα, τον Βασιλέα Χριστόν, ον ικέτευε, πάσης νυν βλάβης ρύσασθαι, τους πιστός σε προσκυνούντας.

Δόξα...

Ευφημεί σε, μακαρίζοντα τα πέρατα, και ανακράζει σοι. Χαίρε ο τόμος εν ω, δακτύλω εγγέγραπται, Πατρός ο Λόγος Αγνή, ον ικέτευε, βίβλω ζωής τους δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Και νυν...

Οι δούλοί σου και κλινόμεν ικετεύομεν, γόνυ καρδίας ημών. Κλίνον το ους σου Αγνή, και σώσον τους θλίψεσι, βυθιζόμενους ημάς, και συντήρησον, πάσης εχθρών αλώσεως, την σην Πόλιν Θεοτόκε.

Ωδή η' Ο Ειρμός

Παίδας ευαγείς εν τη καμίνω, ο τόκος της Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μεν τυπούμενος. νυν δε ενεργούμενος, την οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τον Κύριον υμνείτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Νηδυί τον Λόγον υπεδέξω, τον πάντα βαστάζοντα εβάστασας, γάλακτι εξέθρεψας, νεύματι τον τρέφοντα, την οικουμένην άπασαν, Αγνή ω ψάλλομεν. Τον Κύριον υμνείτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Μωσής κατενόησεν εν βάτω, το μέγα μυστήριον του τόκου σου. Παίδες προεικόνισαν, τούτο εμφανέστατα μέσον πυρός ιστάμενοι, και μη φλεγόμενοι, ακήρατε αγία Παρθένε, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Οι πρώην απάτη γυμνωθέντες, στολήν αφθαρσίας ενεδύθημεν, τη κυοφορία σου, και οι καθεζόμενοι, εν σκότει παραπτώσεων, φως κατωπτεύσαμεν, φωτός κατοικητήριον, Κόρη, όθεν σε υμνούμεν, εις πάντας τους αιώνας.

Δόξα...

Νεκροί δια σου ζωοποιούνται, ζωήν γαρ την ενυπόστατον εκύησας, εύλαλοι οι άλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροί αποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται, πνευμάτων αερίων τα πλήθη, ήττηνται Παρθένε, βροτώνη σωτηρία.

Και νυν...

Η κόσμω τεκούσα σωτηρίαν, δι' ης από γης εις ύψος ήρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη και κραταίωμα, τείχος και οχύρωμα, των μελωδούντων Αγνή. Τον Κύριον υμνείτε τα έργα, και υπερυψούτε, εις πάντας τους αιώνας.

Ωδή θ' Ο Ειρμός

Άπας γηγενής, σκιρτάτω τω πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δε, αύλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, την ιεράν πανήγυριν, της Θεομήτορος, και βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Αγνή, αιεπάρθενε.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Τινα σοι πιστοί, το Χαίρε κραυγάζωμεν, οι δια σου της χαράς, μέτοχοι γενόμενοι, της αϊδίου,

ρύσαι ημάς πειρασμού, βαρβαρικής αλώσεως, και πάσης άλλης πληγής, δια πλήθος, Κόρη παραπτώσεων, επιούσης βροτοίς αμαρτάνουσιν.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Ωφθης φωτισμός, ημών και βεβαίωσις, όθεν βοώμέν σοι. Χαίρε άστρον άδυτον, εισάγον κόσμω, τον μέγαν Ήλιον, χαίρε Εδέμ ανοίξασα, την κεκλεισμένην Αγνή, χαίρε στύλε, πύρινε εισάγουσα, εις την άνω ζωήν το ανθρωπινον.

Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς.

Στώμεν ευλαβώς, εν οίκω Θεού ημών, και εκβοήσωμεν. Χαίρε κόσμου Δέσποινα, χαίρε Μαρία, Κυρία πάντων ημών, χαίρε η μόνη άμωμος, εν γυναιξί και καλή, χαίρε σκεύος, μύρον το ακένωτον, επί σε κενωθέν εισδεξάμενον.

Δόξα...

Η περιστερά, η τον ελεήμονα αποκυήσασα, χαίρε αιειάρθene Οσίων πάντων, χαίρε το καύχημα, των Αθλητών στεφάνωμα, χαίρε απάντων τε, των Δικαίων, θείον εγκαλλώπισμα, και ημών των πιστών το διάσωσμα.

Και νυν...

Φείσαι ο Θεός, της κληρονομίας σου, τας αμαρτίας ημών, πάσας παραβλέπων νυν, εις τούτο έχων, εκδυσωπούσάν σε, την επί γης ασπόρως σε, κυοφορήσασαν, δια μέγα έλεος θελήσαντα, μορφωθήναι Χριστέ, το αλλότριον.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια, ως λυτρωθείσα των δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ο Ιερεύς ιστάμενος εις τον σωλέα προ της εικόνας της Θεοτόκου, απαγγέλλει εμμελώς την στάσιν των Χαιρετισμών.

ΣΤΑΣΙΣ Α'

Αγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω το Χαίρε (3) και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμψει, χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει.

Χαίρε, του πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις, χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς, χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα, χαίρε, ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον Ήλιον, χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις, χαίρε, δι' ης βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γαβριήλ θαρσαλέως. Το παράδοξόν σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τη ψυχή φαίνεται, ασπόρου γαρ συλλήψεως την κύησιν πως λέγεις; κράζων,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τον λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πως εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι. Πρός ην εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν κραυγάζων ούτω,

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις, χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον, χαίρε, των δογμάτων αυτού το κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι ' ης κατέβη ο Θεός, χαίρε γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανόν,

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα, χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,

Χαίρε, το Φως αρρήτως γεννήσασα, χαίρε, το πως μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη Απειρογάμω. και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τω ψάλλειν ούτως.

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος την μήτραν, ανέδραμε προς την Ελισάβετ, το δε βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τον ταύτης ασπασμόν, έχαιρε! και άλμασιν ως άσμασιν, εβόα προς την Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστού άμαράντου κλήμα, χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα,

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον, χαίρε, φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα.

Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν, οικτιρμών, χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών.

Χαίρε, ότι λιμώνα της τρυφής αναθάλλεις, χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις. Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα, χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

Χαίρε, Θεού προς θνητούς ευδοκία, χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, προς την άγαμόν σε θεωρών, και κλειψίγαμον υπονοών Άμεμπτε, μαθών δε σου την σύλληψιν εκ Πνεύματος αγίου, έφη.

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ηκουσαν οι ποιμένες των Αγγέλων υμνούντων την ένσαρκον Χριστού παρουσίαν, και δραμόντες ως προς ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμνόν άμωμον, εν τη γατρί Μαρίας Βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον,

Χαίρε, αμνού και ποιμένος μήτηρ, χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.

Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον, χαίρε, Παραδείσου θυρών ανοικτήριον.

Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάλλεται τη γη, χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα, χαίρε, των αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα, χαίρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ης εγυμνώθη ο Άδης, χαίρε, δι' ης ενεδύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη, και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα, και φθάσαντες τον άφθαστον, εχάρησαν Αυτώ βοώντες,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ίδον παίδες Χαλδαιών, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους, και Δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι και βοήσαι τη Ευλογημένη,

Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ, χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα, χαίρε, της τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής, χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας, χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα, χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης, χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν.

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Λάμπας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβδών προς την Θεοτόκον,

Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων, χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.

Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα, χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον, χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε στύλε, οδηγών τους εν σκότει, χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε, χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Χαίρε, η Γη της επαγγελίας, χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνος μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτό, αλλ' εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν, κράζων,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμπανίσας ο Κτίστης, υμίν τοις υπ' αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν αυτήν, βοώντες:

Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας, χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.

Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα, χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφανίτουσα.

Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τέφονται πιστοί, χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ' ου σκέπτονται πολλοί.

Χαίρε, κυφορούσα οδηγόν πλανωμένους, χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις, χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας, χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Έένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άντρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βοώντας:

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο απερίγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε; και τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου ακουούσης ταύτα:

Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα; χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα; χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβείμ; χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.

Χαίρε, η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα; χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ης ελύθη παράβασις; χαίρε, δι' ης ηνοιχθη Παράδεισος.

Χαίρε, η κλεις της Χριστού βασιλείας; χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το μέγα της σης ενανθρωπήσεως έργον, τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά πάντων ούτως;

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ίσχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώσ βοώμεν:

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον, χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα; χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί; χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα; χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα; χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι; χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει;

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'

Τείχος ει των Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, και πάντων των εις σε προστρεχόντων, ο γαρ του ουρανού και της γης, κατεσκευάσέ σε Ποιητής Άχραντε, οικήσας εν τη μήτρα σου, και πάντας σοι προσφωνείν διδάξας.

Χαίρε, η στήλη της παρθενίας. χαίρε, η πύλη της σωτηρίας.

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως. χαίρε, χορηγέ θεϊκής αγαθότητας.

Χαίρε, συ γαρ ανεγέννησας τους συλληφθέντας αισχρώς. χαίρε, συ γαρ ενουθέτησας τους συληθέντας τον νουν,

Χαίρε, η τον φθορέα των φρενών καταργούσα. χαίρε, η τον σπορέα της αγνείας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως. χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα,

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων. χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων,

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Υμνος άπας, ητάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών οικτιρισμών σου, ισαρίθμους γαρ τη ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοις σοι βοώσιν,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοις εν σκότει φανείσαν, ορώμεν την αγίαν Παρθένον, το γαρ άϋλον άπτουσα φως, οδηγεί προς γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τον νούν φωτίζουσα, κραυγή δε τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου, χαίρε, βολίς του αδύτου φέγγους.

Χαίρε, αστραπή τας ψυχάς καταλάμπουσα, χαίρε, ως βροντή τους εχθρούς καταπλήττουσα,

Χαίρε, ότι τον πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν, χαίρε, ότι τον πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, της κολυμβήθρας ζωγραφούσα τον τύπον, χαίρε, της αμαρτίας αναιρούσα τον ρύπον,

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν, χαίρε, κρατήρ κινών αγαλλίασιν.

Χαίρε, οσμή της Χριστού ευωδίας. χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας,

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι' εαυτού, προς τους αποδήμους της αυτού χάριτος, και σχίσας το χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τον τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τη ση γαρ οικήσας γαστρί, ο συνεχων πάντα τη χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή του Θεού και Λόγου. χαίρε, Αγία Αγίων μείζων,

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τω Πνεύματι. χαίρε, θησαυρέ της ζωής αδαπάνητε,

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών. χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών,

Χαίρε της Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος. χαίρε, της βασιλείας το απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ης εγείρονται τρόπαια. χαίρε, δι' ης εχθροί καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτός του εμού θεραπεία, χαίρε, ψυχής της εμής σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα τον πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (3), δεξαμένη την νυν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, και της μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τους σοι βοώντας,

Αλληλούϊα.

Αλληλούϊα.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκω το Χαίρε και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμψει, χαίρε, δι' ης η αρά εκλείψει.

Χαίρε, του πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις, χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις.

Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς, χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχουν Βασιλέως καθέδρα, χαίρε, ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον Ήλιον, χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις, χαίρε, δι' ης βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Είτα τό Κοντάκιον δίχορον αργώς.

Ήχος πλ. δ' Αυτόμελον

Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς. [3]

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς. Κύριε, ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρησον

τας ανομίας ημίν. Ἄγιε, επίσκεψαι και ἰάσαι τας ασθeneίας ημών, ἕνεκεν του ονόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Ἁγίῳ Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.
Αμήν.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοῖς, ἁγιασθήτω το ὄνομα σου, ἐλθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημα σου, ὡς εν ουρανῷ, και επί της γης. Τον ἄρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερον, και ἄφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ὡς και ημεῖς ἀφίεμεν τοις οφειλέταις ημών, και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, ἀλλά ρύσαι ημάς ἀπό του πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Οτι σου εστιν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός, και του Υιού, και του Ἁγίου Πνεύματος, νυν και αεί, και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Εἶτα το τροπάριον

Εβδομάδα α'

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν εν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει ουρανίῳ, ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Εβδομάδες β'-δ'

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, η οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρες. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, εν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Κύριε ἐλέησον (40)

Ο εν παντί καιρῷ και πάσῃ ὥρᾳ εν ουρανῷ και επί γης προσκυνούμενος και δοξαζόμενος Χριστός ο Θεός, ο μακρόθυμος, ο πολυέλεος, ο πολυέσπλαγχνος, ο τους δικαίους ἀγαπῶν και τους ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ο πάντας καλῶν προς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας των μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι και ημών εν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τας ἐντεῦξεις και ἴθυνον τὴν ζωὴν ημών προς τας ἐντολάς σου. Τας ψυχὰς ημών ἁγίασον, τα σώματα ἀγνίσσον, τους λογισμοὺς διόρθωσον, τας ἐννοίας κάθαρσον και ρύσαι ημάς ἀπό πάσης θλίψεως, κακῶν και οδύνης. Τείχισον ημάς ἁγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τὴ παρεμβολὴ αὐτῶν φρουρούμενοι και οδηγούμενοι καταστήσωμεν εις τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως και εις τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητός εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. Αμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'

Δόξα Πατρί και Υἱώ και Ἁγίῳ Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων.
Αμήν.

Τὴν τιμιωτέραν των Χερουβεὶμ, και ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως των Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σε μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πατερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός οἰκτιρήσαι ημάς, και εὐλογήσαι ημάς, ἐπιφάναι το πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ημάς και ἐλεήσαι ημάς

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Κύριε ἐλέησον ἰβ' Καὶ σώσον και βοήθησον ημας Παναγία Παρθένε

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, η Θεὸν Λόγον τοις ἀνθρώποις τὴ παραδόξῳ σου κηῖσει ἐνώσασα και τὴν ἀπῶσθείσαν φύσιν του γένους ημών τοις ουρανόις συνάψασα, η των ἀπηλπισμένων μόνη ἔλπις και των πολεμουμένων

βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις των εις σε προστρεχόντων, και πάντων των Χριστιανών το καταφύγιον, μη βδελύξη με τον αμαρτωλόν, τον εναγής, τον αισχροίς λογισμοίς και λόγοις και πράξεσιν όλον εμαυτόν αχρειώσαντα, και των ηδονών του βίου, ραθυμία γνώμης, δούλον γενόμενον, αλλ' ως του φιλανθρώπου Θεού Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι επ' εμοί τω αμαρτωλώ και ασώτῳ, και δέξαι μου την εκ ρυπαρών χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, και τον σον Υιόν, και ημών Δεσπότην και Κύριον, τη μητρική σου παρρησία χρωμένη δυσώπησον, ίνα άνοιξη καμοί τα φιλάνθρωπα σπλάγγνα της αυτού αγαθότητος και, παριδών μου τα αναρίθμητα πταίσματα, επιστρέψη με προς μετάνοιαν και των αυτού εντολών εργάτην δόκιμον αναδείξη με. Και πάρεσό μοι αεί ως ελεήμων και συμπαθής και φιλάγαθος, εν μεν τῳ παρόντι βίῳ θερμή προστάτις και βοηθός, τας των εναντίων εφόδους αποτειχίζουσα και προς σωτηρίαν καθοδηγούσα με, και εν τῳ καιρῳ της εξόδου μου την αθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα και τας σκοτεινάς όψεις των πονηρών δαιμόνων πόρρω αυτής απελαύνουσα, εν δε τη φοβερῃ ήμερα της κρίσεως, της αιωνίου με ρυομένη κολάσεως, και της απορρήτου δόξης του σου Υιού και Θεού ημών κληρονόμον με αποδεικνύουσα. 'Ης και τύχοιμι, Δέσποινα μου, υπεραγία Θεοτόκε, δια της σης μεσιτείας και αντιλήψεως, χάριτι και φιλανθρωπία του μονογενούς Υιού, του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, ω πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, συν τῳ ανάρχῳ αυτού Πατρί και τῳ παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ αυτού Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων . Αμήν.

Και δος ημίν, Δέσποτα, προς ύπνον απιούσιν, ανάπαυσιν σώματος και ψυχής, και διαφύλαξον ημάς από του ζοφερού ύπνου της αμαρτίας και από πάσης σκοτεινής και νυκτερινής ηδυπαθείας. Παύσον τας ορμάς των παθών, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού τα καθ' ημών δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ημών επαναστάσεις κατάστειλον και παν γεώδες και υλικόν ημών φρόνημα κοίμισαν. Και δώρησαι ημίν, ο Θεός, γρήγορον νουν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ύπνον ελαφρόν και πάσης σατανικής φαντασίας απηλλαγμένον. Διανάστησον δε ημάς εν τῳ καιρῳ της προσευχής εστηριγμένους εν ταις εντολαίς σου και την μνήμην των σων κριμάτων εν εαυτοίς απαραθήραυστον έχοντας. Παννύχιον ημίν την σην δοξολογίαν χάρισαι εις το υμνείν και ευλογείν και δοξάζειν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομα σου, του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Υπερένδοξε, αιεπάρθενε, ευλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε την ημετέραν προσευχήν τῳ Υιῳ σου και Θεῷ ημών, και αίτησαι ίνα σώση δια σου τας ψυχάς ημών.

Ηελπίς μου ο Πατήρ, καταφυγή μου ο Υιός, σκέπη μου το Πνεύμα το άγιον, Τριάς αγία, δόξα σοι.

Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην σου.

Κατά την πρώτην εβδομάδα των Νηστειών ευθύς ο Ιερεύς αναγινώσκει, από της Ωραίας Πύλης, το της ημέρας Ευαγγέλιον [της Παννυχίδος].

ΙΕΡΕΥΣ: *Και υπέρ του καταξιωθήναι ημάς της ακροάσεως του αγίου Ευαγγελίου, Κύριον τον Θεόν ημών ικετεύσωμεν.*

ΧΟΡΟΣ: *Κύριε, ελέησον (γ').*

Σοφία. *Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου.*

ΙΕΡΕΥΣ: *Ειρήνη πάσι.*

ΧΟΡΟΣ: *Και τῳ Πνεύματί σου.*

ΙΕΡΕΥΣ: *Εκ τού κατά [.....] αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα. Πρόσχωμεν.*

ΧΟΡΟΣ: *Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.*

ΙΕΡΕΥΣ

Το Ευαγγέλιον.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Δόξα Σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμόμου αγίας Αυτού μητρός, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου (τῆς ημέρας) και πάντων τον Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

Ευξώμεθα υπέρ ειρήνης τού κόσμου.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπερ των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών.

Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών (δείνος) και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Υπέρ του ευσεβούς ημών έθνους.

Υπέρ ευοδώσεως και ενισχύσεως του φιλοχρίστου στρατού.

Υπερ των απολειφθέντων πατέρων, και αδελφών ημών.

Υπερ των διακονούντων και διακονησάντων ημίν.

Υπέρ των μισούντων και αγαπόντων ημάς.

Υπερ των εντειλαμένων ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών.

Υπέρ αναρρύσεως των αιχμαλώτων.

Υπερ των εν θαλάσση καλώς πλεόντων.

Υπέρ των εν ασθeneίαις κατακειμένων.

Ευξώμεθα και υπέρ ευφορίας των καρπών της γης.

Καί υπέρ πάντων των προαναπαυσαιμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς κειμένων, και απανταχού Ορθοδόξων.

Είπωμεν και υπέρ εαυτών, το Κύριε, ελέησον. (Υ')

ΧΟΡΟΣ

Την ωραιότητα της παρθενίας σου, και το υπέρλαμπρον τό τῆς αγνείας σου, ο Γαβριήλ καταπλαγείς εβόα σοι Θεοτόκε, Ποίόν σοι εγκώμιον, προσαγάγω επάξιον, τι δε ονομάσω σε; απορώ και εξίσταμαι, διό ως προσετάγην βοώ σοι. Χαίρε η Κεχαριτωμένη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δ' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.